

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-41/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. S. iz Z., zastupan po opunomoćeniku M. O., odvjetniku iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 7. rujna 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tuženika – Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/22-01/795, urbroj: 401-01/06-23-2 od 16. siječnja 2023.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj: 26 Su-546/2022 od 10. svibnja 2022. godine kao neosnovana. Rješenjem Općinskog suda u Zagrebu odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim zahtjevom je zatražio dostavu preslike svih odluka o preuzimanju državne službenice S. Š. na Vrhovni sud Republike Hrvatske, sve podatke o njezinim riješenim predmetima u apsolutnim brojevima i postocima, preslike diplome, uvjerenja o položenom pravosudnom ispitu, odluke o završenoj Školi z. p. d., ocjenama na završnom ispitu, imena njezinih ispitivača, a takve podatke je tužitelj zatražio i za državnu službenicu D. L., sve uz ocjene na Pravnom fakultetu koji je završila, imena sudaca mentora i sva rješenja o primitku u državnu službu od fakulteta pa do danas. Zahtjev je odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.
2. Tužitelj tužbom osporava zakonitost navedenog rješenja tuženika ističući da nije primio očitovanje Općinskog građanskog suda u Zagrebu na svoju žalbu, koje da je primio da bi se jasno očitovao da se ne radi o nikakvoj zlouporabi prava. To stoga s obzirom da je njegova supruga još 2003. godine pokrenula radni spor pri Općinskom sudu u Zagrebu, (broj: Pr-21851/2003), a da je presuda donesena tek 2021. godine te preminula 23. siječnja 2022. godine. Ističe da je odlukom Županijskog suda u Osijeku

odlučeno samo o jednoj žalbi supruge tužitelja, dakle predmet nije bio riješen, jer je bilo potrebno odlučiti o dvije žalbe, budući su dvije žalbe podnesene. Zbog toga je tužitelj podnio zahtjev za isplatom Vrhovnog suda Republike Hrvatske s obzirom da Županijski sud u Osijeku nije riješio predmet koji zahtjev je dodijeljen upravo sudskoj savjetnici S. Š., koja je zahtjev odbila i na koje rješenje je uložena žalba. Navodi da su uložene tri žalbe dok je u e-spisu bilo navedeno da su uložene samo dvije žalbe, pa je stoga tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama da bi utvrdio razlog napredovanja sudske savjetnice S. Š. Smatra da se ovdje ne radi o nikakvoj zlouporabi prava, već o Ustavom zajamčenom pravu na izražavanje. Ističe da mu nije omogućeno izjasniti se o navodima Općinskog građanskog suda u Zagrebu od strane tuženika. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja UsII-101/16-10 od 19. listopada 2016. godine kojim je izražen stav da korisnik ne mora navesti razloge zbog kojih se traži informacija, u kom se radilo o podacima koji su zatraženi za bivšu djelatnicu Ustavnog suda Republike Hrvatske, odnosno višu sudsku savjetnicu Ustavnog suda Republike Hrvatske pa je i u ovom slučaju Općinski građanski sud u Zagrebu bio dužan dostaviti podatke koji su vezani uz zaposlenje državne službenice S. Š. i njezinom preuzimanju na Vrhovni sud Republike Hrvatske. Smatra da u ovom predmetu prevladava javni interes pri čemu se poziva na Opću uredbu Europske Unije o zaštiti podataka (Uredba EU2016/678) smatrajući da je ovdje u konkretnom slučaju zbog postojanja javnog interesa trebalo provesti test razmjernosti. Predlaže poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženiku na ponovno odlučivanje.

3. U smislu odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) tužba je dostavljena tuženiku na odgovor.

4. Tuženik se o tužbi očitovao podneskom od 19. svibnja 2023. godine u kom podnesku ocjenjuje navode iz tužbe neosnovanim, pri čemu se tuženik poziva na razloge iznesene u osporenom rješenju predlažući Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

5. U smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odredbom članka 23. stavak 5. točka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13., 85/15. i 69/22.) propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

8. Osporenim rješenjem tuženika je potvrđeno stajalište Općinskog građanskog suda u Zagrebu prema kojem je zahtjev tužitelja pravilno odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 5. navedenog Zakona trebalo odbiti.

9. Prema podacima spisa predmeta dostavljenih ovom Sudu proizlazi da su u žalbenom postupku razmotreni zahtjevi o ostvarivanju prava na pristup informacija Općinskog građanskog suda u Zagrebu za 2021. i 2022. godinu iz kojih je tuženik utvrdio da su tužitelj i S. S. S. povezani podnositelji, slijedom čega tuženik zaključuje

da prvostupanjsko rješenje stoga sadrži jasne i valjane razloge upravo za primjenu citirane odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama.

10. U žalbenom postupku je tuženik utvrdio, analizom traženja žalitelja i uvidom u sadržaj zahtjeva da žalitelj prvostupanjskom tijelu podnosi istovrsne zahtjeve koji se odnose na akte donesene u pogledu većeg broja državnih službenika i u duljem vremenskom razdoblju, koji se odnose na njihove kvalifikacije, podatke o njihovom radu, zaključujući da se zahtjevom traže sveobuhvatne informacije o radu službenika prvostupanjskih tijela te drugih pravosudnih tijela. Tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja opširno i valjano obrazložio zahtjev tužitelja, imajući u vidu vremenski raspon i količinu istih, pravilno zaključujući da je u konkretnom slučaju došlo do zlouporabe prava na pristup informacijama, koje dovodi do opterećenja tijela javne vlasti, što u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

11. Naime, tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja osnovano zaključio da su tužitelj i S. S. S. povezani podnositelji te da su svojim zahtjevima tražili ostvarivanje prava na pristup informacijama koje u pravilu predstavljaju informaciju od javnog značaja. Međutim uzimajući u obzir količinu zahtjeva i traženih informacija, tuženik također pravilno zaključuje da daljnje omogućavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama tužitelju predstavlja zlouporabu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama. Navedeno ima za posljedicu neopravdano i prema ocjeni ovog Suda opterećivanje rada i funkcioniranje tijela javne vlasti te ujedno predstavlja zapreku u učinkovitom radu tih tijela, a što je suprotno načelu pravičnosti i pravne sigurnosti.

12. Nadalje, odlučujući o žalbi tužitelja tuženik je imao u vidu činjenicu da se zahtjevi tužitelja za pristup informacijama u većini slučajeva odnose na dulji vremenski period, te da su tražene informacije neprecizno određene na način da se koriste izrazi: "sve", "svu" ili "svih" podataka. Tuženik je precizno obrazložio subjektivni i objektivni element zlouporabe prava na pristup informacijama.

13. Glede prigovora tužitelja koji ističe da mu tijekom žalbenog postupka nije dostavljeno očitovanje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, treba reći da isto ne predstavlja povredu pravila postupka na štetu tužitelja. To stoga, kako to pravilno navodi i tuženik u odgovoru na tužbu, što tijelo javne vlasti povodom izjavljene žalbe tuženiku nije dužno dostavljati posebno očitovanje, već je dužno dostaviti spis predmeta, a u konkretnom slučaju Općinski građanski sud u Zagrebu je tako i postupio.

14. Nadalje, glede prigovora tužitelja da se zbog nedostavljanja očitovanja Općinskog građanskog suda u Zagrebu nije mogao očitovati na navode o zlouporabi prava na pristup informacijama, temeljem kojeg je njegov zahtjev odbijen, treba reći da se prvostupanjsko upravno tijelo i tuženik pozvalo na mjerodavnu zakonsku odredbu te su javno obrazložili svoja stajališta vezano za primjenu citirane odredbe Zakona.

15. Glede daljnjih prigovora tužitelja treba reći da od tužitelja nije niti tražen razlog zbog kojeg traži ostvarivanje prava na pristup informacijama, pa je neosnovano po ocjeni ovog Suda pozivanje tužitelja i na presudu ovog Suda poslovnog broja: UsII-101/16 od 19. listopada 2016. godine. To stoga što se u konkretnom slučaju radilo o ostvarivanju prava na pristup informacijama vezano za jednu određenu osobu, dok je u predmetnom slučaju zahtjev tužitelja usmjeren na ostvarivanje prava vezano za više osoba.

16. Naposljetku treba reći da navodi tužitelja o postupanju nadležnih sudova o radnim sporovima koje je pokrenula njegova supruga nisu od utjecaja niti relevantni za donošenje odluke u ovoj upravnoj stvari, obzirom da u ovom postupku nije potrebno navoditi razloge traženja informacija od tijela javnih vlasti. Stoga prema ocjeni ovog Suda tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika.

17. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog Suda ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjsko rješenje tužbom pobija, pa je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a tužbeni zahtjev tužitelja trebalo odbiti.

U Zagrebu 7. rujna 2023.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.